

spes: quartum yna fit ex kali ynde fit sal alkali.
 Asgiros dicebat greca herbaria q̄ ē plāta que h̄z folia s̄līs
 folys rute pferens semen in tecis: quā dum comedunt ca-
 pre habent lacvalde laxatuum: quā puto rutam capraria.
 Aslipidios expoit. S. q̄ i ara. vocat catastā vtrūq; igno-
 Aspalatos pli. nascit ybi t ciperus arbor spina cādida ma-
 gnitudine arboris modice. flore role radix ynguētis expe-
 titur tradūt i q̄cūq; fructice curuet arc̄ celestis cādē qui
 cūq; fit aspalati suauitatē odoris existere. sed si in aspalato
 senarrabilē qdā ēn erisceptor vocat. alij sceptrū belisei c̄
 pbatio est i colore russo vel igneo tactu et spissu t odoze ca-
 storei i egypto nascit: t i aaron p̄. q̄ lidiū maiorib; folys
 ac yarhys illa brevia ac miuta t odorata t̄. est aspalum t
 darsissaem de quo immediate.
 Aspalutū i vo exēplari ē aspalatu ut pli. t scribis i multis an-
 tiquis antidotis aspalatu corrupte. D. nascit in asia t rodo
 cui spes due sūt. Est. n. yna spinosuz fructicē t thyriz gra-
 ue habēt: t cū dponit cortex apper coloris purpurei l rubei
 solidū bōi odoris saporis amari. Alia spes h̄z lignū grossū
 albū aspū j̄ odoris fez debilis vntis t̄. hec vocat ap̄ ora
 bes darsissabā ut app̄ p̄ cōcordia Auncenē i illo. ca. t p̄ Se-
 ra. ē eadē q̄ aspalatu supra a pli. d. t̄ i syūlīm as-
 palatos ē darsissabā. qdā sup hoc addit q̄ b̄ florem cro-
 ceū t ex ligno eī sūt casile t nominat i barbaria astan.
 Aspalatu. D. est bitumē iudicū alitū ē aridū alitū liquidū.
 Sed aridum gignitur in iudea senice sidonia qd̄ est p̄mū t
 condī p̄t vt cetera pigmenta. Liquidū vo gignatur in babi-
 lonia t appolonia t sicilia. reperiit aut inatas in fontib; t̄.
 Pli. bituminiū sulphuris p̄fima ē nā est velut līm a in-
 dee lacu emergens in syria circa sydonē opidū maritimū.
 Spissatur nāḡ t̄ desitātē coit. Est vo ligdū bitumē ac-
 chytum t qd̄ a babilōne inuehit ibi qd̄ ē cādū gignitur
 liquidū est t apollonaticū q̄ oia greci pissa polton appellat
 ex argumēto pīcis t bitumē. gignitur t pinguis liquioris i
 sicilia agrigentino fonte insciens rūm. incole hic arūdū
 nū pāniculis colligunt citissime sic adhēres. oēs vñtūt eo
 ad lucernaz lumina olei vñce t̄. t̄ira naphto bituminis
 generib; acribitur. vñx ardēs eī nā t igniū cognata p̄cūl
 abest ab omni vñlū t̄. aspalatu qd̄ t bitumē iudicū t stere
 demōis vocat a qbusdā ēnaptha t petroleū vñlū gñis q̄
 Aspagus. spagus. Dya. asparagus aspratilis. (naphta iſra.
 quā multi mīacāton aut ymō appellant t̄. aspratilis d̄. q̄
 asper. plinius silvestre sparagū alig corudā alig libicū vo-
 cat. attici orniū t̄. paul. d̄ cura épicoz elii aspagū vocat.
 t̄ ara. vocat balii. q̄ uis vulgo lepe abaragi dicat t vtrūq;
 Aspagus ap̄ ha. li. d̄ cibis vocat oī sumitas. Ma grec.
 plate dñē i teneritudo. sua sc̄ ē aspagi sumitas qn̄ cordif.
 Asparos i antidotario iūa sc̄ ē in pfectioē mitridati mīoris puto
 asparagū nisi adiectiū p̄cedentiū qd̄ ē millimēne asparos.
 Aspis grecum est.
 Asplenō. D. asplenō aut scolopēdria aut spleniō folia h̄z sco-
 lopendrie veneno se sīlia. nascit locis saxosis vel pierib; t
 ex lapide fabricat folia eī s̄t in ita exyna radice ascēdētia
 diuia līc̄ polipodiū sub̄ rubea t alpera semp yridia. ē vo-
 sine asta sine flore t sine semie t̄. p̄ descriptionē eī arbitra-
 rus qd̄ ē p̄bec ecēt quā moderni vocat ceterach t ipaz. p̄
 scolopēdria accipiebat. verū i libris antiquis t grecis vidi
 depicta. ea h̄z forma eī quā linguā curvā dicit excepto
 in uno antiqui libro ybi erat istū figure quā. D. descripsit. pli.
 asplenō sūt ḡ hemionor vocat folys triālib; multis ra-
 dice limosa caueruosa sic filicis candida bīrluta nec canez
 nec flore nec semie h̄z. nascit i pierib; opacis hūidis landa.
 Aspratilis. Iasq̄ ide d̄. D. spaḡ aspratilis. (tūlīma i creta t̄.
 vt supra. qd̄ asp̄ est inde pisces aspratiles yb̄ ap̄ Joannicium

i. asper. s. squamosi. Theodorus p̄siciātis ca. de egrinū
 dinib; epis de piscibus aut ingt asperos comedant.
 Aspros. g. albus s̄līr t leucos.
 Alquiron. D. siue androemon spes ē ypiclyt. s. i. androsemō
 ap̄ Sera. t̄ affirmat. sed arabē volens dicere asquiron
 Alregara. ē minū qd̄ excrusa fit p̄ dōctio. (dixit asbirac.
 nem t̄ vocant strengi vt apud. A. t azareon.
 Asta alexandrīna ap̄. D. dicitur camedafneyt iſra suo loco
 Altaria. g. locuta pīcis g carau. d. Alejā. ca. de vīta me.
 lālicop. li. d̄ doctrīna greca asta kōsibitis. locusta. pīcis.
 Astacodus scriptis Ste. p̄ sticados. Aster. g. stella.
 lib. 27. cap. 2. in p̄. li. 22. 8. i p̄. lib. 27. cap. 5.
 lib. 27. cap. 19. in p̄.
 lib. 20. cap. 19. in p̄.
 lib. 21. lib. 10. in p̄.
 lib. 22. cap. 12. in p̄.
 lib. 16. cap. 18.
 lib. 26. cap. 8. circa. p̄cipiū.
 lib. 27. cap. 17. circa. p̄cipiū.
 lib. 24. cap. 11. vñs fl.
 lib. 21. cap. 17. vñs fl.
 lib. 21. cap. 17. vñs fl.

Istum ēt in secūdō bāliaba. h̄tteni pro galla. s̄z ipsā hās̄t̄ or-
 a. q̄ re puto corruptū q̄ assū obebat ēt ad modū suū deli-
 natū. declinavit. n. trālator. ara. ad modū latinorū.
 Ata dicit. Auncen. q̄ est algarab dicta in capitū. de gami. sed
 garab est salīx vel species eius vt infra in ga.
 Atamāticon apud. D. vocatur meu in ca. de meu.
 Athanasia grece est dictu imnortalis sic vocat quedā opia-
 ta confectione que in antidotario vñl̄ habetur. sed alia ab ea
 est que fit cum epate lupi in qnto Auncen. attributa Halie.
 t ap̄ Jo. Sera. atanasia ēt vocat qdā plāta amara q̄ a q̄
 busdā atanacetū vocat: t vñ yna ex specieb; artemesie.
 Atarakia sic scribit in. y. canonis. Aui. corrupit tñ. nā i ara. ē
 adrachi. t̄ greci adarci qd̄ idem est. qui legit ca. eī cū ca.
 de adarce apud. D. iueniet q̄ idem dicunt.
 Atei apud Sera. ē arbor q̄ auctoritate. D. est silis tamariſco
 t̄ ē maxima. ibig describitur. Ste. in synonimis athalum
 scriptis t̄ dixit. g. erici vocari. vide infra in ericis.
 Atemedium scriptis Ste. p̄ artiat q̄ est ātimoniū.
 Ateregium scriptis Ste. p̄ atroḡ est cītrum.
 Aterela idē in scđo praticē. Daliaba. ca. de radicib; p̄ yreos
 Atticum mel apud. D. ca. de melle. ē illud ingt qd̄ sub terra
 inueniuntur. qd̄ gd̄ apes variole lanuginose t fortiores collig-
 ant qd̄ gelatinatū d̄ t̄. bunc tñ textu nō puto fuisse. D.
 neḡ veru q̄ dicit. sed vi infra in mel. sed p̄. pli. cu. d̄ thimo-
 logi. melis ingt attici in toto orbe sumā lans extimat. q̄
 translatū ē ex attica thimū t̄. vult nāq̄ q̄ attici ab attica
 regiōe dicat eo q̄ thio abūdet q̄ re tūmen p̄ attico ponit.
 t̄ est fructis silis nuci muscate ḡ sepe defertur inter cī-
 momū. t̄ est frigide t sicce complexionis de qua infra.
 Auellana eo q̄ est nomen ponderis fm. A. est aureus yntus
 ergo est. s. i. t̄ semis t darchimie. i.
 Auenā. D. siue vt greci dicunt egilops herba est q̄ serpit iter
 segetes cū folys tritico similib; simplicib; gd̄ s̄z yntu. ca
 tenti calamo habenti in sumitate semē tribus teguminib;
 ambitum ex gbus ariste similes capillis extant t̄.
 hec apud. A. vocatur deuter t̄ ifra. i. egilops.
 Aufa Johannes Serapio capi. de ydopisi. est inquit alba
 cartir t̄ est planta c̄ sticus edic aquā citrinā. qdā sambuciū
 Lukos. g. pīla legumen. (vel ebulum putauerū.
 Augmasticus species sinochi que semper angeri videtur.
 Anisa virga est sarmentosa folia h̄s̄ rotunda i q̄ vīa semen
 pīeri modū capiti aspidis t lata. nascit locis motuosis t
 Auliscus ē cannula qua aliqd̄ in aure existēs. (asperis t̄.
 Auliscus ēt dōbilitas. vñl̄ defecit. Alex. c. d̄ antidotis ad stōz frūz
 Itē i ca. d̄ dōbilitate epis li. d̄ doctrīna grecia aulica dōbilitas.
 Atractili quā multi meton agrestē vocat frutex. ē spine silis
 miota h̄s̄ folia t minuta supra ipsa vñgas. t̄ oī vñga nuda
 ē q̄ mulieres p̄ fusis vñtūt super quā virgā coma est spio-
 sa in q̄ flos est viridis. radix est illi tenuis t vñlis t̄.
 Atragonis siue trageon. nascit in creta tñ ilula t maritimis
 iunipi silis t seniū t folio t ramis. lucus eius lacetus.
 Atramētū ab arbo colore dcfū. D. d̄ ipa duo fac ca. Unū sic.
 atramētū sutor qd̄ soditūt i metallis t glutinatū circa fo-
 neas. in gbus es iuenit. hec in aceto acerrimo mltō tpe ma-
 cerat. t̄ sic feculētū qd̄ subsederit siccāt. t̄ est optimū q̄ est
 q̄si colore sulfureo t aliquaten⁹ subvividicas: t qd̄ cito de-
 nigrit si aq̄ aspgit t̄. Aliud ca. sic. atramētū scriptoz ex te-
 dap̄ lignis fit furno. l. ipsaz cui vñcūs trib̄ vna admisit
 gumi t̄. nō vñrē. D. nā aliter d̄ his scribit. talr̄ vocat. desi-
 ciebant tñ i exemplari vo ob retusitate duo ca. d̄ atramento.
 pli. atramētū sutoriū qd̄ calcantū vocat t̄. Cornelij cel-
 sus. idēt̄ hoc atramētū. A. fac vñl̄ ca. qd̄ vocat tincat. Itē
 atramētū d̄ qd̄ spes vitrioli quā vulgo terrā franciam
 vocant. atramētū scriptoz apud diuersos mltō ex reb̄ fit
 modisq̄ varijs. Nā greci t arabes ex fumo faciūt tedarū
 vel alioz senfailla. alij ex galla t vitriolo. alij ex corticib;
 arborz t̄ diuersitate ipsoz māsunt eoz virtutes.
 Atracis siue atracis siue atracis apud. A. corupta tñ. nā i ara. est astrati-
 cos. t̄ est yringus. q̄ aut. A. dicit q̄ ē medicina cognita cū ka-
 li extio eo q̄ nascit i litoz t̄ labulosis sic kali t̄ iuxta ip-
 sis. H. i. l. d̄ alimētis astractis iter plātas spīolas noſat quā
 istam credo. t̄ sic. A. grecū imitatus ē.
 Simon Jan. b 3